

Поправете ме ако греша

Моят начин за мразене на телевизионни реклами е доста предвидим – като се появи страхотното младо гадже, което рекламира нещо подмладяващо, зашлепявам звука от дистанционното и отмествам поглед към прозореца за следващите 5 минути. Не че отвън виждам прекрасни и симетрични фиданки с висящи по тях диаманти, както чух веднъж един наркоман да описва усещането след надрусване, не. Ако няма нещо по-интересно погледът ми неизменно се привлича от облещените графити на асфалта отсреща. В знак на солидарност с авторите им трябва да отбележа, че всички вертикални повърхности наоколо са вече отдавна покрити с фалос-ани символи и трибуквени думи на специфичен човешки орган (не око или ухо) и се налага да се обмислят нови прийоми за скапване на градската среда. До момента в който си премеря пулса, защото новите графити са даже с печатни грешки тоя път и ме хвърлят в пресен ужас дали да ходя да поправа грешките довчера по тъмното или да ги изчегъртам с някакъв препарат, рекламите на екрана са вече на половината и ако рекламата на „Дегазин“ още не е минала, значи има време за кафе. Макар че ако съм честна, с това брутално име нито мога да игнорирам съзнателно тая точно реклама нито да я забравя, производителите ти го пишат на екрана с ЕЙ ТАКЪВ шрифт Д-Е-Г-А-З-И-Н! А не си купиш, а отиваш в техния черен списък или, може би те превръщат в газ, знам ли? Рекламата е доста дълга като време и човек почва да си мисли, че българите може би са доста сериозно „газирана нация“, което много не ми се вярва. Но ако основната идея на дегазиращото вещество е да ни изкара всичкия въздух от телата и да ни направи еднакво тънки като тези вакуумните торби за прибиране на багаж, няма смисъл да се спори... Аз обаче с времето поумнях, имам прост телевизор, не е смарт и то нарочно, защото така си значително по-трудно откриваем и никой не може да ме следи чак толкова изкъсо кога изпускам газове и съответно се появява нужда от „вземане на мерки“. Ако използвам фирмения мениджърски стил на кандърдисване „Дегазина може да хармонизира естествения ритъм на червата“. Че кой не иска хармонични черва? Дори слоновете изпускат газове, чух го по Нешънъл Джиографик и като се има предвид цолажа на слонските черва, не аз трябва да се червя. Рекламите са като брака, не е зле да ползваш екстрите от време на време, но при всеки ден повторение и то по няколко пъти, има шанс да бактисаш! За щастие при брака можеш да се разведеш ако искаш, я пробвай да се разведеш с рекламите!

Макар, че съм родена по времето на социализма, където мисленето не се насърчаваше, намерих време да поумнея и на възраст около 40 спрях да ползвам всякакви разкрасяващи мазила, защото бях започнала да ставам опасно хубава. Пък и започнах да мисля със собствения си мозък – крем за лице с Кю 10, освежител за уши, паста за „чувствителни“ зъби, крем за двойна брадичка, интимен гел, спрей за заздравяване на охлузвания, диетичен конец за зъби. Я стига, всичките приятно звучащи глупости, за които дори Гугъла би отказъл да обяснява дали имат въобще някакъв практически смисъл и би било много сладко даже да се изчерви, че ни мисли за глупаци. Няма такова нещо като чувствителни зъби, защото зъбният емайл няма нервни окончания, дентинът има, но той е скрит отдолу под емайла и не се вижда. Ако

дентинът е открит, тогава имаш нужда от зъболекар. Дори фриволните интернетски статии ти казват, че така нареченото самолечение с подходящи зъбни паста изисква юнашка упоритост и пак не гарантира кой знае какви резултати. Някой да ви е казал че охлузването на кожата ви няма да си мине от само себе си за същия срок? Само фармацевтите ще ви кажат това, защото искат да им купиш тубичката. За човек с медицинско образование, като мене, рекламите по българските телевизии могат да бъдат подвеждащи, половинчати и никога няма да ти кажат, че нямат нищо против сам да си поставяш диагнози и да се самолечуваш, макар че ти няма нищо. Когато става въпрос за тебе лично, статистиката няма значение, а докторите винаги знаят повече от не-докторите. Ако искаш да си излекуваш нещо много по-умно е да си информиран от професионалист.

Но такива продукти се продават като топъл хляб. Това което все още чакаме фармацевтичната индустрия да ни сервира е крем против нос. Колко от нас си харесват носовете? Ама честно! Нали знаем как изглежда човешкият нос през шпионка? Ако дизайнерският екип на тоя, който е направил човешкото тяло беше ходил в някакъв по-престижен университет, човешкият нос можеше да има по-друга, не чак толкова клюновидна форма, нали? За кой от нас клюнът води до положителни емоции? При оригиналните носители, птиците, това е остро и мръсно нещо, което кълве, а и от носа никога не излиза нещо, което искаш да гледаш. С останалите елементи на лицето не е така – зад устните могат да блеснат перфектни бели зъби, понякога и с диамантчета по тях. Ако някой има зъби само тук там, може да ти стане смешно или готино, защото ти си по-добре, а това ти ласкае самочувствието. А под клепачите биха могли да ти се ококорят невероятни сини очи, които могат да се превърнат в доживотен проблем. В заключение - аз бих си сритала собствения нос, ако можех да го стигна...

Крем за замазване на положението също е идея трепач за фармацевтите, който би могъл да се продава в бидони и цистерни в зависимост от величината на положението. Какво още чакат? Вече има маймунски лак за нокти.

След разнишването на този чисто екзистенциален въпрос, кафето ми вече е готово и сервирано докато рекламата на дамските превръзки на екрана на простия ми телевизор е в най-натуралистичната си част. Въпреки че съм момиченце, докато пия кафе предпочитам да слушам Гюрга Пинджурова или Секс пистълс и да гледам нещо различно. Плийс? Разгеле програмата, която „съдържаше продуктово позициониране“ е към края да ми удари кръвното в тавана и за да мога да го понеса, отпивам от кафето. Не ме разбирайте накриво, че рекламите са нещо което мразя като правило, някой са смешни, наивни и винаги са информативни, но понеже ти ги навират в лицето много често, а аз не искам, винаги са дразнеща напаст. Също като милионите маймуни в Индия, които ти влизат в къщата и се налага да ги гониш с метлата...! Те обаче се връщат след малко, също като рекламите.

Има само една реклама която мога да гледам много пъти и по-добре да е в каданс, за удължаване на кефа. Баща и седем - годишният му син са в супера и малкият се глезондри ама стой та гледай – иска нещо и хленчи, рита, започва да пици и ляга на пода за да пици от по-ниско. След като хората се насъбират наоколо да зяпат, излиза надписа „Използвайте презерватив“.